

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1949 *Reial decret 109/2015, de 20 de febrer, de modificació del Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.*

El Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, constitueix el desplegament bàsic dels preceptes de la Llei general pressupostària en matèria de funció interventora i de control financer.

Determinades reformes normatives efectuades des de la seva aprovació i que afecten el contingut d'alguns dels seus preceptes justifiquen per si soles i motiven la necessitat de les modificacions que es proposen, sense perjudici de la incorporació d'altres derivades de l'experiència adquirida en l'exercici de les funcions de control.

Entre les reformes legislatives d'abast general que hi ha hagut en el nostre ordenament i amb incidència en el contingut d'alguns preceptes del Reial decret 2188/1995, hi ha l'aprovació de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. El títol II de la Llei 19/2013 preveu un règim sancionador, que s'estructura en tres àmbits –infraccions en matèria de conflicte d'interessos, en matèria de gestió economico-pressupostària i en l'àmbit disciplinari–, i determina així mateix el procediment a seguir i els òrgans competents tant per a la imposició de la sanció que correspongui en cada cas com per a la instrucció del procediment i, si s'escau, la comunicació al Tribunal de Comptes per si és procedent la incoació de l'oportú procediment de responsabilitat comptable. La reforma que es proposa a l'article 4.2 incorpora el que disposa la Llei 19/2013.

En segon lloc, després de l'aprovació del Reial decret 686/2005, de 10 de juny, pel qual es va modificar el Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, que va permetre, des de la seva entrada en vigor l'any 2005, la tramitació dels documents electrònics constitutius de l'expedient als efectes de l'exercici de la fiscalització per mitjans electrònics, es requereix adequar-ne el contingut a les posteriors normes aprovades en matèria d'Administració electrònica, constituïdes principalment i entre d'altres, per la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i el desplegament posterior d'aquesta Llei a través, fonamentalment, del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007.

Per la seva banda, l'experiència adquirida per la Intervenció General en el procés de designació de representants de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per acudir als actes de comprovació material de les inversions, assistits, si s'escau, pels assessors designats, han posat de manifest la necessitat de revisar alguns aspectes de la regulació que conté l'article 28 del Reial decret 2188/1995.

En virtut del que s'ha assenyalat, a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 de febrer de 2015,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.*

El Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern exercit per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, es modifica en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 4, que queda redactat en els termes següents:

«2. Quan en la pràctica d'un control, l'interventor actuant apreciï que els fets acreditats o comprovats puguin ser susceptibles de constituir una infracció administrativa, o donar lloc a l'exigència de responsabilitats comptables o penals, ha d'actuar d'acord amb les regles que s'estableixen a continuació:

a) Quan els fets puguin ser constitutius de delictes, ha de traslladar les actuacions a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, la qual les ha de remetre a l'òrgan competent.

b) En el cas de possibles infraccions en matèria de gestió economicopressupostària de les que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que tot i no ser constitutives de delictes afectin presumptes responsables compresos en l'àmbit d'aplicació de la Llei esmentada, ha de traslladar les actuacions a l'Oficina de Conflictes d'Interessos.

c) En la resta d'infraccions en matèria de responsabilitat comptable no compreses a l'epígraf b) anterior, cal atènyer-se amb caràcter general al que disposa l'article 180, en relació amb el 177, de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

d) En el cas d'altres possibles infraccions administratives diferents de les anteriors, s'han de traslladar els fets a la subsecretaria del departament corresponent i, si s'escau, als òrgans competents dels organismes públics i de les entitats del sector públic estatal objecte de control.

L'interventor ha de donar compte a la Intervenció General dels informes remesos al Tribunal de Comptes i al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, en aplicació del que disposa l'epígraf c).

Als efectes del que disposen els epígrafs a), c) i d) d'aquest apartat 2, l'òrgan de control actuant ha d'ajustar la seva actuació a la normativa específica i a les circulars i instruccions aprovades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 13, que queda redactat en els termes següents:

«1. La Intervenció ha de rebre l'expedient original complet una vegada reunits tots els justificants i emesos els informes preceptius i quan estigui en disposició que es dicti acord per qui correspongui, sense perjudici del que preveu el paràgraf tercer de l'article 2.2 de la Llei orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat. En aquest cas, la fiscalització, a més de comprovar amb anterioritat al dictamen del Consell d'Estat els aspectes exigits per la normativa vigent, amb posterioritat a aquest dictamen únicament n'ha de constatar l'existència material i el caràcter favorable.

Els documents electrònics que formin part de l'expedient original han d'incorporar les signatures electròniques necessàries, que garanteixin la identificació de l'emissor, la seva autenticitat i la integritat i inalterabilitat del document. A aquests efectes, la signatura electrònica ha d'estar basada en un certificat electrònic dels que preveuen l'article 13.2.a) i b) de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, per a documents signats pel ciutadà, i l'article 21.a) i b) del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, per als documents signats per les administracions públiques, i s'ha d'ajustar al que disposa la política de signatura electrònica i de certificats de l'Administració General de l'Estat, publicada mitjançant la Resolució de 29 de novembre de 2012, de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques. Els documents administratius poden estar

signats mitjançant un certificat de segell electrònic dels que preveu l'article 18.1.a) de la Llei 11/2007, quan sigui admissible d'acord amb la normativa vigent. La seva remissió a la Intervenció s'ha d'efectuar d'acord amb el que preveuen els articles 13 bis i 13 ter següents.»

Tres. Es modifica l'article 13 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 13 bis. *Remissió de l'expedient a la Intervenció a través de sistemes informàtics.*

1. Quan la proposta i l'acte o resolució objecte de fiscalització o intervenció prèvia es formalitza en un document electrònic, el resultat de la fiscalització o intervenció prèvia s'ha de formalitzar igualment en un document electrònic, que ha d'incorporar la signatura electrònica de l'interventor competent.

En aquest cas, la signatura electrònica ha d'estar basada en un certificat electrònic dels que preveu l'article 21.a) i b) del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, per als documents signats per les administracions públiques, i s'ha d'ajustar igualment al que disposa la política de signatura electrònica i de certificats de l'Administració General de l'Estat, publicada mitjançant la Resolució de 29 de novembre de 2012, de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.

2. La posada de l'expedient a disposició de la Intervenció per a la seva fiscalització o intervenció, així com la formalització del seu resultat en un document electrònic i la remissió posterior d'aquest i de l'expedient, s'han de fer exclusivament a través d'algun dels sistemes d'informació i comunicació següents:

a) Mitjançant la utilització d'una aplicació informàtica desenvolupada específicament per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en la qual l'òrgan gestor genera i tramita l'expedient.

Aquesta aplicació informàtica ha de ser objecte d'aprovació mitjançant una resolució de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat que ha de definir els aspectes relatius a:

1. Legalitat de l'aplicació: adequació del funcionament de l'aplicació als requisits i tràmits del procediment;
2. Seguretat d'aplicació: preservació de la disponibilitat, confidencialitat i integritat de les dades tractades per l'aplicació;
3. Normalització dels mitjans d'accés: especificacions tècniques sobre els mitjans i formats d'accés;
4. Conservació dels suports utilitzats: proporció entre la durabilitat dels suports i el temps que s'han de mantenir les dades que s'hi inclouen.

b) Mitjançant la utilització d'una aplicació informàtica desenvolupada específicament per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per a la finalitat esmentada, en els supòsits en què l'òrgan gestor generi i tramiti l'expedient mitjançant sistemes i aplicacions pròpies.

Aquesta aplicació informàtica ha de ser objecte d'aprovació mitjançant una resolució de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat en els mateixos termes que estableix el segon paràgraf de l'article 13 bis.2.a) anterior.

Per facilitar la interoperabilitat d'aquest sistema amb els propis sistemes de gestió dels òrgans gestors, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de posar a la seva disposició un servei web específic, ajustat a les Normes tècniques d'interoperabilitat dictades en desplegament del Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica, que permeti la comunicació, a aquest efecte, entre els òrgans gestors esmentats i el seu òrgan de control corresponent.

3. L'accés i la utilització pels òrgans gestors de les aplicacions desenvolupades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, incloses en els models de funcionament de l'apartat 2.a) i b), s'han d'ajustar al que estableixen les disposicions sobre política de seguretat dels sistemes d'informació i procediments de control d'accessos de la mateixa Intervenció General de l'Administració de l'Estat, basats en l'Esquema Nacional de Seguretat en l'àmbit de l'Administració electrònica, aprovat mitjançant el Reial decret 3/2010, de 8 de gener, i requereixen un certificat electrònic dels que preveu l'article 21.a) i b) del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 11/2007, quan es tracti d'accés personal, o dels que preveu l'article 19 del mateix Reial decret, quan l'accés s'efectuï des d'un altre sistema.

4. Els formats admesos per als documents electrònics inclosos a l'expedient, així com els de la seva encapsulació, en els models de funcionament de l'apartat 2.a) i b), són els que estableixen les disposicions que aprovin les respectives aplicacions, i han d'estar dins dels admesos en la norma tècnica d'interoperabilitat del catàleg d'estàndards.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Comprovació material de la inversió.*

1. La intervenció de la comprovació material de la inversió és la facultat de la Intervenció de verificar materialment, abans del reconeixement de l'obligació, la realització efectiva de les obres, els serveis i les adquisicions finançades amb fons públics i la seva adequació al contingut del contracte o encàrrec corresponent.

2. La intervenció de la comprovació material l'ha de fer el representant designat per l'interventor general de l'Administració de l'Estat.

La designació per l'interventor general dels funcionaris encarregats d'intervenir en la comprovació de les prestacions o els serveis es pot fer tant particularment per a una inversió determinada, com amb caràcter general i permanent per a totes les que afectin un ministeri, centre directiu, organisme o província en què es faci la funció, o per a la comprovació d'un tipus o classe d'inversió.

3. La designació del representant de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat s'ha d'efectuar entre funcionaris de la Intervenció, assessorats, quan sigui necessària la possessió de coneixements tècnics per dur a terme la comprovació material, per funcionaris dels cossos de l'Estat de l'especialitat a què correspongui la prestació o servei.

La designació de l'assessor l'ha d'efectuar l'interventor general de l'Administració de l'Estat entre funcionaris que no hagin intervingut en el projecte, la direcció, l'adjudicació, la formalització o l'execució de la despesa corresponent i, sempre que sigui possible, dependents d'un ministeri, centre directiu o organisme diferent d'aquell al qual es refereixi la comprovació o, almenys, d'un centre directiu o organismes que no hagin intervingut en la seva gestió, realització o direcció.

En aquest sentit, la Intervenció General ha de sol·licitar dels diferents ministeris, a través de la subsecretaria corresponent, la designació d'un o diversos delegats als quals s'han d'adreçar les sol·licituds de nomenament dels funcionaris adscrits als esmentats ministeris, centres o organismes i que pertanyin als cossos de l'Estat de les especialitats que es considerin necessàries en funció del tipus de comprovacions materials que s'hagin de fer i per a cadascuna de les províncies en què es disposi de personal assessor de les diferents especialitats.

Les sol·licituds als diferents delegats s'han d'efectuar tenint en compte la naturalesa de la inversió, el lloc de la comprovació material i la representativitat dels mitjans de cada ministeri en l'especialitat i província requerida respecte del conjunt de l'Administració.

La realització de la tasca d'assessorament en la intervenció de la comprovació de la inversió pels funcionaris a què es refereix aquest apartat es considera part integrant de les funcions del lloc de treball en què estiguin destinats, i els seus superiors jeràrquics han de col·laborar en la prestació adequada d'aquest servei.

4. Els òrgans gestors han de sol·licitar de la Intervenció General la designació d'un representant, per a la seva assistència potestativa a la comprovació material de la inversió, quan l'import d'aquesta sigui igual o superior a 50.000 euros, a exclusió de l'impost sobre el valor afegit o impost equivalent, amb una antelació de trenta dies hàbils a la data prevista per a la terminació de la prestació objecte del contracte o encàrrec, entenent-se per tal la data de lliurament o realització total de la inversió. Si la sol·licitud es refereix a recepcions que s'hagin d'efectuar fora d'Espanya, el termini és de quaranta-cinc dies hàbils.

Quan de conformitat amb els documents que regeixin l'execució de la inversió, es prevegi l'existència de lliuraments parcials, els terminis anteriors s'han de comptar prenent com a referència la data de recepció prevista per al primer lliurament o prestació que s'hagi d'executar. En aquest supòsit, s'ha de tramitar una única sol·licitud comprensiva de l'import total d'inversió, això és, el que derivi de la totalitat dels lliuraments parcials previstos.

La sol·licitud de representant s'ha d'ajustar al procediment i model normalitzat aprovat a aquests efectes per resolució de l'interventor general de l'Administració de l'Estat, i ha d'anar acompanyada de la documentació que aquesta resolució estableixi.

Efectuada, si s'escau, la designació d'un representant de la Intervenció, els òrgans gestors li han de remetre la documentació necessària per a la comprovació material de la inversió amb antelació suficient per al seu estudi adequat.

5. La intervenció de la comprovació material de la inversió s'ha de fer, en tot cas, concorrent el representant de la Intervenció General i, si s'escau, l'assessor designat a l'acte de comprovació de la inversió de què es tracti.

L'assessor designat ha de verificar que els aspectes tècnics de la inversió s'ajusten a les prescripcions del contracte o encàrrec, criteri en què s'ha de basar l'opinió del representant de la Intervenció sobre els aspectes esmentats.

6. Quan s'apreciïn circumstàncies que ho aconsellin, l'interventor general pot acordar la realització de comprovacions materials de la inversió durant l'execució de la prestació o el servei a sol·licitud de l'interventor delegat a qui correspongui la seva fiscalització o intervenció.

7. El resultat de la comprovació material de la inversió s'ha de reflectir en una acta que han de subscriure tots els qui concorrin a l'acte de comprovació de la inversió, en la qual s'han de fer constar, si s'escau, les deficiències apreciades, les mesures a adoptar per esmenar-les i els fets i les circumstàncies rellevants de l'acte de comprovació. En aquesta acta o en un informe ampliadori els concurrents poden expressar, de manera individual o col·lectiva, les opinions que considerin pertinents.

El representant de la Intervenció ha de remetre un exemplar de l'acta i, si s'escau, dels informes ampliadoris a la Intervenció General pel procediment que aquesta determini.

8. En els casos en què la intervenció de la comprovació material de la inversió no sigui preceptiva, o l'interventor general no acordi, en ús de les facultats que se li reconeixen, la comprovació de la inversió, s'ha de justificar amb l'acta de conformitat signada pels qui hi van participar o amb una certificació expedida pel cap del centre directiu, dependència o organisme a què correspongui rebre o acceptar la prestació o el servei, en la qual s'ha d'expressar, amb el detall necessari, la circumstància d'haver-se executat la prestació o el servei d'acord amb les condicions generals i particulars que s'hagin establert prèviament.

9. L'omissió de la intervenció de la comprovació material de la inversió quan aquesta intervenció hagi estat acordada per l'interventor general impedeix que es

pugui reconèixer l'obligació, tramitar-se el pagament o intervenir favorablement les actuacions fins que s'esmeni l'omissió esmentada en els termes que preveu l'article 156 de la Llei general pressupostària.

El mateix efecte es produeix en els supòsits en què, tot i ser preceptiu, l'òrgan gestor no hagi fet la sol·licitud de designació de representant de la Intervenció per a la seva assistència a l'acte de comprovació material de la inversió.

10. En desplegament del que disposa aquest article, l'interventor general de l'Administració de l'Estat pot dictar les resolucions, circulars i instruccions que consideri oportunes.»

Cinc. S'inclou un nou apartat 3 a l'article 31, amb la redacció següent:

«3. Quan el pagament material s'instrumenti mitjançant ordres de transferència al Banc d'Espanya o entitats de crèdit, generades per mitjans i procediments informàtics, el sistema d'informació a través del qual s'obtinguin les ordres esmentades i els procediments de remissió electrònica han de garantir en tot cas l'exercici de les funcions d'intervenció prèvia en els termes que preveuen la Llei general pressupostària i el seu desplegament reglamentari. Quan les ordres de transferència estiguin formalitzades en un document electrònic, la intervenció prèvia es pot formalitzar en el mateix document electrònic que contingui les ordres de transferències mitjançant la signatura electrònica corresponent que ha de fer l'interventor competent a través del portasignatures corporatiu de la Intervenció General.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el sistema d'informació a través del qual s'obtingui aquesta relació no sigui de la mateixa Intervenció General, ha de ser objecte d'auditories de seguretat als efectes de l'exercici de la funció interventora esmentada, amb caràcter previ a la seva utilització i posteriorment, en els termes i la forma que estableixi la Intervenció General. Quan del resultat de l'auditoria de seguretat es dedueixin irregularitats, l'interventor general ha de concedir un termini per a la seva adaptació que, en el cas que no s'atengui, ha de suspendre la utilització de l'aplicació als efectes de la generació de les corresponents ordres de transferències subjectes a l'exercici de la funció interventora. No obstant això, l'interventor general, en vista de la naturalesa del defecte i de les circumstàncies concurrents, pot acordar la suspensió immediata de la utilització de l'aplicació als efectes assenyalats. Tot això, sense perjudici de les actuacions de revisió dels sistemes informàtics de gestió economicofinancera a dur a terme en l'àmbit del control financer permanent i l'auditoria pública.

Això s'entén sense perjudici dels procediments de remissió electrònica de les transferències que puguin establir el Banc d'Espanya o les entitats de crèdit.»

Sis. S'inclou una nova disposició final tercera, amb la redacció següent:

«Tercera. *Habilitació normativa en matèria de formats de signatura electrònica.*

Per resolució de l'interventor general de l'Administració de l'Estat es poden modificar els formats de signatura electrònica que deriven dels articles 13 i 13 bis amb la finalitat d'ajustar-los a les disposicions que en cada moment regulin la política de signatura electrònica i de certificats de l'Administració General de l'Estat, així com a les normes relatives a l'exercici de la funció interventora.»

Disposició transitòria única. *Adequació dels sistemes de l'apartat tres a les Normes tècniques d'interoperabilitat.*

L'adequació a les Normes tècniques d'interoperabilitat dels sistemes d'informació a què fa referència l'apartat tres de l'article únic d'aquest Reial decret s'ha d'efectuar en el termini de 24 mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de febrer de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Hisenda i Administracions Públiques,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO